

ROZNIECIĆ (3) *vb pf*

o jasne, e pochylone.

fut 3 sg roznieći (1). $\diamond$ *praet* 2 sg *m* -ś rozniecił (1). *f* -ś roznieciła (1). $\diamond$ [3 pl *m pers* rozniećili.]

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVIII w.*

1. Spowodować, żeby płonął ogień, rozpalić; przen [co] (1) :

Szereg: »rozświecić a rozniecić« (1): Światłu, ktoeś rozświecił/ á w fercách rozniecił/ nie dopuľczay zágálnąć/ áni go zácimiewać/ ícieľnym żádościam. *ArtKanc* B12v.

2. Wzbudzić (o emocjach) [co] (1) :

Zwrot: »w sercu rozniecić« (1): Wielkieś nádzieie w moim fercu [*Orszulo*] roznieciła *KochTr* 13.

3. Spowodować, zapoczątkować, wzbudzić, rozpętać (o konfliktach) [co] (1) : [Pátrzcíe co czynią w Szweciey [...] Gdzie przeciw Królóm poddáne wzbudźili/ Y wítwiczne bunty rozniećili. *ŚmigłAbsurda* [42]].

W porównaniu (1): Iáko wągł w rzeżatku á drwá ná ogniu/ thák człowiek íwarliwy łatwie roznieći zwádę [*ad succendendum litem*]. *BibRadz Prov* 26/21.

Formacje współrdzenne cf NIECIĆ.

RS